

Indbetaling i Statskassen, naar sidste Fæsters Efterladte ikke vil overtage Stedet paa disse Billaar. Er denne derimod villig hertil, eller erkjender Amtmanden ikke de opgivne Billaar for billige, kan Jorddroten ikke bortfæste eller bortforpagte Stedet til en Fremmed, uden at den ovenfor bestemte Indbetaling til Statskassen finder Sted.

§ 10.

Naar et Fæstested sælges til Selveiendom eller til Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte til Andre end den nuværende Fæster eller en af hans Livsarvinger, Svigerbørn eller Stedbørn, hvor Saadanne findes, der kunne og ville overtage det, skal Jorddroten indbetale til Statskassen en Trediedel af, hvad Stedet efter tre uwillige, af Retten udnævnte Mænds Skjon er værd i Handel og Wandel som en Eiendom, der om 20 Aar er fri for Fæstetvang.

Kunne Jorddroten og Fæsterens Efterladte, hvor En af disse kan og vil overtage Stedet til Selveiendom eller til Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, ikke blive enige om Billaarene, kan Jorddroten sælge Stedet til en Fremmed, uden nogen Indbetaling til Statskassen, naar Fæsterens Efterladte ikke vil overtage Stedet for tre Fjerdedele af den ved det nævnte Skjon udfundne Værdi. Er Fæsterens Efterladte derimod villig til at betale Stedet med tre Fjerdedele af den udfundne Værdi, kan Jorddroten ikke sælge det til en Fremmed, uden at den ovenfor bestemte Indbetaling finder Sted.

Efter Salget til den nuværende Fæster eller en af hans ovenfor nævnte Efterladte, bortfalder saadan Indbetaling.

§ 11.

Det Beløb, der ifølge § 1, § 9 og § 10 indbetales til Statskassen, bliver at anvende efter Regler, som nærmere bestemmes ved Lov, til at lette Fæsternes Efterladte paa de Gaarde, der ere bortfæstede, bortforpagtede eller bortsolgte til Fremmede, eller som i Henhold til § 2 i Lov af 19de Februar 1861 ere udtagne eller udtages af Jorddroten til hans frie Raadighed, ved Gie eller Fæste at komme i Besiddelse af andet Jordbrug.

§ 12.

For hvert Aars ordentlige Rigsdag vil der af Indenrigsministeren snarest muligt efter dens Naabning være at fremlægge en Beretning om, hvorledes Loven af 19de Februar 1861 og den nærværende Lov i det foregaaende Aar maatte have virket haade i Henseende til Fæstegodsets Overgang til Selveiendom og i Henseende til mulig Fortsættelse af Fæstevæsenet. Beretningen vil ogsaa hver Gang have at meddele Underretning i begge de angivne Retninger for Eiden lige fra 19de Februar 1861 til det paagjældende Aar. De i hvert Aar ifølge § 10 til Indenrigsministeren indkomne Anmeldelser optages i samme Beretning.

Christopher Raabe.

Peth.